

Hogere voorziening, op 6 december 2001 ingesteld door Procter & Gamble Company tegen het arrest het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Tweede kamer) van 19 september 2001 in zaak T-129/00⁽¹⁾ tussen Procter & Gamble Company en Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM)

(Zaak C-474/01 P)

(2002/C 84/77)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 6 december 2001 hogere voorziening ingesteld door Procter & Gamble Company, te Cincinnati, Ohio (Verenigde Staten van Amerika), vertegenwoordigd door C. J. J. C. van Nispen en G. Kuipers, advocaten, tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Tweede kamer) van 19 september 2001 in zaak T-129/00 tussen Procter & Gamble Company en Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM).

Rekwirante concludeert dat het den Hove behage:

- het arrest te vernietigen voorzover de vordering voor het overige werd verworpen.
- het BHIM te verwijzen in de kosten in eerste aanleg en in hogere voorziening.

Middelen en voornaamste argumenten

Zie zaak C-473/01 P.

⁽¹⁾ PB C 192 van 8.7.2000, blz. 25.

Beroep, op 11 december 2001 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Groothertogdom Luxemburg

(Zaak C-478/01)

(2002/C 84/78)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 11 december 2001 beroep ingesteld tegen Groothertogdom

Luxemburg door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door M. Patakia als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

De Commissie van de Europese Gemeenschappen concludeert dat het den Hove behage:

1. vast te stellen dat het Groothertogdom Luxemburg, door de eis te stellen dat octrooigemachtigden woonplaats in Luxemburg hebben dan wel bij een erkende gemachtigde woonplaats kiezen wanneer zij er diensten verrichten, en door geen informatie te verstrekken over de precieze toepassingsvoorwaarden van artikel 85, lid 2, van de wet van 20 juli 1992 en van de artikelen 19 en 20 van de wet van 28 december 1988, de krachtens de artikelen 49 e.v. en artikel 10 EG op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen;
2. het Groothertogdom Luxemburg in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

- De verplichte woonplaatskeuze zoals bepaald in artikel 83, lid 4, van de wet van 20 juli 1992, beperkt het in artikel 49 EG neergelegde beginsel van het vrij verrichten van diensten omdat de werkzaamheden van de dienstverrichter erdoor worden gehinderd: hij moet extra kosten maken en zakelijke bindingen aangaan met een lokale beroepsgeenoot, die een concurrent kan zijn.
- Bij gebreke van de gevraagde nadere inlichtingen kan de Commissie niet nagaan of het gerechtvaardigd is om van personen uit andere lidstaten die zich bezighouden met het verlenen van adviezen op het gebied van de industriële eigendom, zelfs voor eenvoudige administratieve handelingen te verlangen dat zij voldoen aan de voor erkenning van hun beroepskwalificaties geldende voorwaarden (richtlijn 89/48/EEG van de Raad)⁽¹⁾. Het uitblijven van antwoord vormt een gebrek aan samenwerking in de zin van artikel 10 EG.

⁽¹⁾ Richtlijn 89/48/EEG van de Raad van 21 december 1988 betreffende een algemeen stelsel van erkenning van hoger-onderwijsdiploma's waarmee beroepsopleidingen van ten minste drie jaar worden afgesloten (PB L 19 van 21.01.1989, blz. 16).